

der noget andet, der er endnu mere værd: at det giver Arbejde til Haandværkerne og Arbejderne. Hvem vil ikke gerne have den Fordel for sin By, at den faar opført en ny og kostbar Bygning? Men det kan ikke være bestemmende for vor Afgørelse, om en By faar Lejlighed til at sætte sine Haandværkere i Bevægelse og skaffe en ny pragtfuld Bygning. Det afgørende for os er, at der tilvejebringes en Bygning, som er forsvarlig — forsvarlig ogsaa i finansiel Henseende, som det hedder i en anden Forbindelse.

Det næste Punkt er Tilskuddet til det internationale Fredsbureau i Bern. Der mener Landstinget, efter hvad det hedder i Betænkningen, at der ikke er tilstrækkelig Begrundelse for dette Forslag. Jeg ønsker derom blot at sige, at det er at haabe, at Erkendelsen af, at det ikke mindst for de smaa Stater vil være en Lykke, om Freds- og Voldgiftstanken vinder mere og mere frem, maa trænge igennem, saaledes at dette Spørgsmaal, der ganske vist er et Principspørgsmaal, ikke bliver et Stridsspørgsmaal ad Aare mellem Tingene, men at Tingene samles i dette, at bidrage mere ved Symbolets Magt end ved Pengenes Masse til at give Udtryk for Danmarks Medvirken i det store Freds- og Voldgiftsarbejde. Idet jeg altsaa anbefaler, at vi gaa ind paa Ændringen om, at Ordet „aarlig“ stryges, hvorefter Bevillingen blot gives for indeværende Aar, er det min Forventning, min Forhaabning, som det sikkert ogsaa er Flertallets, at det maa lykkes at gentage denne Bevilling ad Aare med Landstingets Tilslutning.

Dermed anbefaler jeg at vedtage Finanslovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger tilbagesendt fra Landstinget.

N. C. Christensen: Ved 1ste Behandling af Finanslovforslaget fremkom jeg med en Udtalelse om, at det foreliggende Forslag til Ordning af Postforholdene i Aalborg ikke vandt udelt Tilslutning, men jeg udtalte samtidig, at jeg ansaa en Ordning af Forholdene for at være saa paatrængende nødvendig, at jeg vilde foretrække at faa gennemført den Bevilling, der forelaa, frem for at faa Sagen udsat, saaledes at der maaske kunde hengaa Aar, inden man fik et nyt Posthus. Postlokalerne i Aalborg ere nemlig saa lidet tidssvarende, at der ikke alene er alt for indskrænket Plads, men Posthuset er ogsaa befængt med Rotter og andet Utøj i saa høj Grad, at endogsaa mange Postforsendelser ere beskadigede, inden de

kunne udleveres fra Posthuset. Man vil altsaa forstaa, at de trænge absolut til et nyt Posthus i Aalborg, og jeg vil slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser om, at der forhaabentlig ikke vil hengaa mere end et Aar, inden Forholdene kunne blive ordnede, enten det saa bliver paa den Maade, som Forslaget gik ud paa i Aar, eller man ved de Overvejelser, der nu forhaabentlig blive foretagne af Ministeriet, kommer til den Anskuelse, at det vil være mere hensigtsmæssigt at opføre et nyt Posthus paa det gamles Plads. Det vil i sidste Fald dreje sig om en noget større Udgift, men der er ogsaa en Mulighed for, at en Del af de dermed forbundne Udgifter kunne indvindes paa anden Maade. Flytter man Posthuset til den gamle Banegaard, bliver det temmelig sikkert nødvendigt at indrette et eller to Indleveringskontorer inde i Byen, og det vil ogsaa foraarsage en Del Udgift.

Men, som sagt, jeg haaber, at man vil ogsaa tage under Overvejelse det Ønske, der er fremkommet fra en Del Borgere og ligeledes i alt Fald fra et Flertal af Aalborg Byraad om at faa et nyt Posthus opført paa det gamles Plads, men dersom man ikke kan gaa med dertil, at man saa optager det Forslag igen, som nu bliver stemt ud i Aar, saa at Sagen ikke skal skydes ud i ret lang Tig, for det kunne vi ikke være tjente med.

Birck: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) udtalte, at det efterhaanden vinder Hævd, at Landstinget ingen Ret har til at ændre Detailler i Finanslovforslaget. (*Anders Nielsen:* Det har jeg ikke sagt!) Det var i alt Fald omtrent Meningen af, hvad det ærede Medlem sagde. Men denne Hævd kan jeg ikke anerkende, og Landstinget anerkender den heller ikke, al den Stund det, som det ærede Medlem selv indrømmede, har valgt et Finansudvalg ved Samlingens Begyndelse og derigennem har reserveret sig al Ret til at granske disse Bevillinger. Jeg maa derfor tage Afstand fra det ærede Medlem. I øvrigt er denne Landstingets Ret til at undersøge Detailbevillinger ikke blot konstitutionelt begrundet i Landstingets Ligestilling med dette Ting, men ogsaa rent praktisk begrundet deri, at det efterhaanden bliver saaledes, at en stor Del Bevillinger gives ved 3die Behandling her i Tinget, saaledes at Landstinget og dets enkelte Medlemmer ikke før 3die Behandling her i Tinget kunne danne sig nogen begrundet Mening om en stor Del af De-